

MAGNE VAN DEN BERG

HALVERWEGE
OMGEDRAAID

Een dramatische tekst voor een broer, een zus en een mannenfiguur. Vanaf de eerste zin tot aan de allerlaatste is alles tekst. Geen regie-aanwijzing. Bij encenering zoveel mogelijk de tekst en handeling niet synchroon laten lopen opdat de handeling de tekst niet illustreert.

ze beginnen zo:

*de broer zegt: ik ben jouw broer jij bent mijn zus
waarop de zus zegt: wat zegt dat nou
waarop de broer zegt: dat ik jouw broer ben en jij mijn zus*

daarna zwijgen ze een tijdje, denken na over deze zinnen en wat ze voor hen betekenen, nog los van wat ze voor ons betekenen

*daarna gaat de broer door met de zinnen: mijn leven is een modderpoel
en het jouwe ook, we zijn mislukt*

*waarom hij dat zo tegen haar zegt terwijl ze daar nog maar net zitten weten we niet maar ze gaat er op in en antwoordt: ik ben niet mislukt
nee, zegt hij, hij zegt: nog niet maar je gaat net als ik en je vader en je moeder ook rechtstreeks de verkeerde kant op
waarop zij zegt: wat een onzin
de broer reageert met: noem het maar onzin maar het is niet om te draaien
zo hopeloos en armetierig als die twee gestorven zijn zullen wij ook m'n kleine zusje
zij interrumpeert met: jij bent kleiner dan ik
hij zegt: jonger maar niet kleiner
zij zegt: dat noem je kleiner
ze zegt: je bent mijn kleine broer
waarop hij zegt: als je nog een grote broer zou hebben dan zou ik je kleine broer zijn
maar die heb je niet
ze zegt: klopt, die heb ik niet
hij zegt: ik ben je enige en gewone broer
vind je dat jammer
zij zegt: ja
hij zegt: ik niet, ik ben blij dat ik je enige broer ben en jij mijn enige zus, wat hadden we gemoeten met nog twee van ons erbij
zij antwoordt dat ze dan nu niet alleen op elkaar aangewezen zouden zijn, dat er dan twee anderen waren geweest die voor hen hadden kunnen zorgen
hij zegt: ik kan ook voor je zorgen
en: ik zorg voor jou
meteen daarna zegt hij nog wat
hij zegt: en jij voor mij
en zij zegt dat het daar nu wel op neer komt ja*

*zo beginnen ze deze dialoog terwijl ze op het bed van hun gestorven ouders zitten in hun oude ouderlijk huis, daarna zitten ze een secondelang zwijgend, kijken een beetje om zich heen, en pakt zij, de zus, een dingetje van het nachtkastje aan haar moeders kant, hij, de broer rolt zich op zijn zij en krult zich tegen haar aan, en zegt: nog nooit heb ik lekkerder in iemands armen gelegen dan in de jouwe
zij lacht en zegt: wat lief
hij zegt: ja
zij zegt nog eens: wat ontzettend lief
en hij zegt nog eens: ja
daarna neemt hij een pauze en zegt: maar voel je wel hoe tragisch
zij zegt: nee, ik vind het een compliment
hij zegt: ja ja ja, voor jou is het een compliment maar voor mij is het tragisch
dan rolt hij terug op zijn rug een gaat een eindje bij haar vandaan liggen,
zij speelt met het dingetje van het nachtkastje aan haar moeders zijde*

opeens uit het niets zegt hij: jij met hem dat is toch niet echt
zij kijkt vertraagd op en vraagt zich af of ze er op in moet gaan, op dat wat hij juist zegt, ze
gaat er op in: hoezo niet echt
hij zegt: ik bedoel gewoon, niet echt
zij zegt: hoe bedoel je dat, niet echt, in welke zin niet echt
hij zegt: in de zin van echte liefde
zij zegt: dat is het wel
hij zegt: is dat het echt, is het echte echte liefde
zij zegt: dat is het zeker
hij vraagt: waarom neuken jullie dan niet
zij schrikt van de vraag en antwoordt: omdat dat niet nodig is, neuken is niet nodig wanneer
het echte liefde is
hij vraagt: wil jij niet neuken of wil hij niet neuken
zij antwoordt: hij maar ik ook niet
hij vraagt: waarom niet
zij antwoordt: omdat hij het niet wil
en: hoe zou ik iets van hem moeten willen wat hij zelf niet wil
waarop de broer zegt: met mij wilde je het wel
de zus zegt: ja, met jou ja
de broer vraagt: is dat minder waard ofzo
ze antwoordt: je bent m'n broer
de broer vraagt nog een keer: is dat dan minder waard ofzo
waarop de zus zegt dat het gewoon gemakkelijker is
de broer vraagt: omdat ik je broer ben
en de zus antwoordt: ja, omdat je m'n broer bent en omdat je dat ook altijd blijft
hij zegt: nu wil je niet meer met me neuken he
zij zegt: nee

hij denkt even na over het antwoord en zij over de vraag, na een tijdje gaat hij rechtop zitten
en vraagt: waarom eigenlijk niet
zij denkt na of ze de vraag zal beantwoorden en dan antwoordt ze: omdat hij dat liever niet
heeft

de broer gaat weer op zijn rug liggen met zijn armen onder zijn hoofd en zegt: ik mis het
de zus zegt meteen: ik mis het ook
de broer zegt: het was toch leuk
de zus zegt: jawel
de broer zegt: en we deden het al zo lang
de zus zegt: ja ja, dat weet ik wel
de broer zegt: ik mis het echt ontzettend
de zus zegt: ja ja, maar ja
de broer zegt: het was nooit ingewikkeld tussen ons
de zus zegt: nee
de broer zegt: we deden het gewoon
de zus zegt: ja
de broer zegt: met anderen vind ik het ingewikkeld
de zus stemt in
de broer vraagt: mis je mij niet
de zus zegt: jawel maar ik doe het gewoon niet meer
de broer vraagt: gewoon nooit meer
de zus zegt: gewoon nu even niet meer
de broer vraagt: omdat je nu met hem bent
de zus zegt: ja
de broer herhaalt: gewoon omdat je nu met hem bent
de zus zegt weer: ja
de broer zegt: ik vind dat zonde
de zus beaamt
de broer zegt: van je lekkerheid bedoel ik

de zus beaamt
de broer vraagt: pakt hij jou wel eens lekker beet
de zus zegt: ja
de broer kijkt naar haar en zegt: maar neuken doet hij niet
de zus zegt: nee
de broer zegt: dat jij dat kan
de zus zegt: ik ben heel sterk
de broer lacht en zegt: ja ha jij bent heel sterk in het ontkennen van je driften ja
de zus schampert: heb jij opeens een moraal
de broer vraagt: waarover
de zus trekt haar schouders op
de broer zegt: ik heb een verlangen en draait zich op zijn zijde terwijl hij vraagt: mag ik je
borstje even kussen
ze knikt en zegt: dat mag wel
hij vraagt: en samen masturberen mag dat ook
ze zegt: nee, dat doe ik niet meer
hij zegt: jij bent heel flauw geworden
ze zegt: kus m'n borstje nou maar
hij vraagt: en die ander mag dat ook
ze zegt: dat mag
hij zegt: ik kus ze allebei want je hebt de fijnste borstjes die ik ken
en hij kust ze
en zij zegt: wat lief
en hij zucht en zegt: maar tragisch tegelijkertijd

zo zitten ze een tijdje op het bed, zij met haar rug tegen de muur en hij die haar borstjes kust,
hij hangt een beetje over haar heen, zij kijkt weer langs hem heen naar de dingen in de
slaapkamer van hun ouders in hun oude ouderlijk huis, als hij, de broer is uitgekust kijkt hij
naar haar en ziet dat ze naar de dingen in de slaapkamer van hun ouders in hun oude
ouderlijk huis kijkt

zo zitten ze een tijdje op het bed, zij met haar rug tegen de muur, en hij die naar haar kijkt,
naar hoe ze kijkt naar de dingen, ze kijkt naar een bosje gedroogde pioenrozen boven de kast,
ze kijkt naar de kast, ze kijkt naar de muur, ze kijkt naar de zwart-witposter van freud met het
naakte vrouwenlichaam in zijn gezicht en ze kijkt naar het onderschrift 'what's on a man's
mind,' ze kijkt naar de boeken op de plank en ze kijkt in de spiegel waarin ze zichzelf en haar
over haar heen gebogen broertje ziet, die op dat moment juist rechtop gaat zitten waardoor ze
plots haar eigen naakte borstjes ziet en hem, hoe hij naar haar kijkt

hij kijkt, hoe ze van de spiegel via hem naar buiten kijkt, de tuin in kijkt

hij zegt: dit huis, dit huis is nu van ons
van ons ja, zegt zij
hij zegt: wat doen we ermee, splijten we het doormidden of gaan we samenwonen
ze zegt: we gaan niet samenwonen
dan splijten we het doormidden, zegt hij
ze zegt: ga jij er maar in wonen, ik woon al ergens
hij steekt zijn tong uit en zegt: die vieze flat
zij zegt: dat is een prima flat
hij steekt zijn tong weer uit en zegt: in die vieze wijk
ze kijkt niet naar hem hoe hij zijn tong uitsteekt en zegt: het is een prima wijk
hij blijft zijn tong uit steken en zegt: in een hele vieze stad
zij beaamt dat en zegt: ja het is wel een vieze stad ja
hij zegt: kom toch hier bij mij in dit huis, dit is een lekker huis
ze zegt: het is een heerlijk huis maar het zou niet kloppen wanneer ik terug zou keren naar dit
huis, ons oude ouderlijk huis, halverwege omgedraaid dat is geen juiste levensloop
hij zegt: dat ligt eraan wat je doel is
zij zegt dat het haar doel is om vooruit te komen om te slagen in haar leven

en hij zegt dat dat haar toch niet zal gaan lukken
zij is verbaasd en vraagt: waarom niet
hij legt uit dat dat zo is omdat ze uit een familie van mislukkelingen komt en dat ze dan een
uitzondering zou zijn
waarop zij zegt: ik zou heel graag een uitzondering willen zijn, dat is mijn doel een
uitzondering zijn
hij zegt: maar dat doe je toch niet door te gaan wonen in een vieze flat in een vieze wijk in een
vieze stad
en ook: samen met een man die niet met je neukt
en zij zegt dat ze daar dan iniedergeval wel een uitzondering in is, want, zegt ze, dat gebeurt
niet iedereen
wat, zegt hij, dat mensen niet met elkaar neuken, heel veel mensen neuken niet met elkaar
maar niemand praat daarover
zij zegt dan: wil je erover ophouden nu, ik vind dat woord neuken niet zo leuk de hele tijd
oké, zegt de broer, dan zeggen we vrijen
goed, zegt de zus, maar vrijen doet hij wel
o, zegt de broer, doet hij dat wel
ja, zegt de zus, dat doet hij wel
hoe doet hij dat dan, vraagt de broer
gewoon, zegt de zus
gewoon, zegt de broer een beetje vrijen
ja, zegt de zus, gewoon een beetje vrijen
hoe bedoel je dat, vraagt de broer een beetje opvrijen
nee, zegt de zus gewoon knuffelen en beetpakken
en, vraagt de broer, dan wil hij daarna niet neuken
hou eens op met dat woord!, zegt zij
we hebben geen ander woord in deze taal, zegt hij
best, zegt zij, maar fucken wil ik ook niet en ficken ook niet, ik wil helemaal geen seks meer in
onze conversatie en ook niet meer in onze relatie
terwijl we het zo goed kunnen, zegt hij, we neuken zo goed en we hebben nu een huis
we zouden hier vrij zijn met elkaar
we zouden nooit meer op zoek hoeven naar een ander
we zouden kunnen uitrusten
we hebben nu een huis en we hebben elkaar
de zus zegt: dat weet ik wel maar toch, neem jij het huis maar
de broer zegt: ik wil het huis alleen met jou erin
ja, zegt de zus, maar dat gaat niet
dan, zegt de broer, hoeft het wat mij betreft ook niet
goed, zegt de zus, dan doe je het niet en dan verkopen we het huis

goed, zegt hij, maar mag ik dan wel je borstje nog heel even pakken
ze zegt: ja, maar doe het alsjeblieft wat zachter
de broer doet het zachter en vraagt: mag ik ook even aan je kutje zitten
zij zegt: nee nee nee nee nee
hij zegt: alsjeblieft, alleen maar heel even erlangs
zij zegt: oké dan, heel even erlangs, maar heel even dan
hij gaat even heel snel met zijn vinger erlangs en zij zegt: o, wat kan je dat toch lekker en snel
en hij zegt: ja, ik weet precies hoe het moet
en zij zegt: ja, dat weet jij, jij weet het precies
ik kan het heel goed, zegt hij
ja, dat kun je, zegt zij
hij zegt: ik kan het beter bij jou dan iemand anders
ze zegt dat dat waar is maar dat hij het nu toch niet meer moet doen omdat ze zich er niet zo
rustig bij voelt
hij zegt: omdat jij het liever niet doet dan wel
zij verdedigt zich en zegt: dat is het niet precies
hij zegt: wat is het dan wel precies
ze zegt: het is dat ik van hem houd, hij is mijn man en het klopt niet met dat van ons

en hij vraagt: waarom eigenlijk niet
ze zegt: omdat dat de moraal is en daar moet je niet mee spotten
hij zegt: ach, daar wordt toch door iedereen mee gespot
maar, zegt zij, niet langer door mij, niet op dit vlak, op het seksuele vlak, op het seksuele vlak
houd ik me graag aan de moraal, stel je voor dat ze me buiten de gemeenschap zetten
de broer zegt: wie doet dat
de gemeenschap als ze het zouden weten, zegt de zus, ik ben jouw zus jij bent mijn broer
de broer wuift het weg en zegt: wat zegt dat nou
de zus zegt nog eens: dat jij mijn broer bent en ik jouw zus
de broer zegt: ik vind het jammer dat ik je broer ben, veel liever was ik je vriend of je
buurjongen
de zus lacht en zegt: ja maar dat gaat nu niet meer
de broer lacht terug en zegt: wel als we het huis splijten
ze lachen tot de broer zegt: het is wel zo dat ik niet langer wil leven zonder jouw lichaam bij
me
de zus zegt: maar ik kan je mijn lichaam niet langer meer lenen
de broer zegt: een ander lichaam wil ik niet, dit lichaam ken ik, ik ken het zo goed, het is al
bijna een beetje van mij, het is niet alleen meer van jou en zeker niet van hem
ze zegt: maak je toch niet zo druk over hem
hij zegt: ik zeg het gewoon nog een keer, ik wil geen ander lichaam, ik wil dit lichaam
en dan hard: dit dit hier, dit van jou, ik wil geen lichaam waar opeens haar zit waar ik het
niet verwacht of iets anders waar ik van kan schrikken, ik wil dit want dit ken ik en vind ik in
alle opzichten lekker en als ik het niet krijg dan heb ik geen zin meer om nog langer door te
leven, zo simpel ligt dat, in mijn geval
de zus zegt: o, ligt dat zo simpel
de broer zegt: ja, zo simpel ja, mijn leven is me niks waard
de zus zegt: ik denk dat dit emotionele chantage is
de broer zegt: ik denk het ook
de zus zegt: denk je dat dat strafbaar is
de broer zegt: ik denk het niet
de zus vraagt: hoe krijg ik dit idee weer uit jouw hoofd
de broer antwoordt: niet
ze herhaalt: niet
hij antwoordt niet
ze vraagt: nooit
hij antwoordt: nee
ze vraagt: ben je niet meer voor rede vatbaar
hij antwoordt: op dit punt niet
ze zegt: en als ik nou zeg dat het me niet zo heel erg veel kan schelen dat jij dood wilt, of dat
je leven je niks waard is
dan denk ik dat je liegt, zegt de broer
de zus zegt: neem alsjeblieft je leven in eigen handen en laat mij met rust
de broer zegt: je kent mij al heel lang dat kun je niet zomaar tegen me zeggen
zij zegt: maar jij chanteert me
en ook: dat ga je verliezen
hij zegt: ik ben je broer jij bent mijn zus
ze zegt: wat wil je daar nou mee zeggen
hij zegt: dat jij mij zus bent en ik jouw broer
ik wil het café niet meer in
ik wil niks met internet
ik wil niemand op straat aanspreken of op een cursus of weer naar school
ik wil nooit meer werken en ik hoef ook niet op vakantie
ik wil alleen nog maar hier binnenzitten met jou en een hele hoop goede films
ook seksfilms want die zijn vaak heel goed, dat wil ik het allerliefste
en zij zegt: maar ik niet, ik wil dat allemaal niet, ik wil een gewoon en normaal leven
dat is niet waar, zegt hij, jij wil een uitzondering zijn
ja, zegt ze, maar niet op dié manier
wat bedoel je met dié manier, zegt hij

op die gestoorde manier, zegt zij
hij zegt: het is niet gestoord, het is eerlijk, het is allereerlijkste wat er is,
dat je in bed wilt liggen met het allerliefste en het meest vertrouwde wat er is, zonder
ongewenste inmenging van de buitenwereld
zij zegt: dan vind ik eerlijk gestoord
al goed, zegt de broer, maar dan is aangepast een leugen
en hij zegt ook: ik zeg het je eerlijk dat ik het liefst de hele dag op je borstjes knabbel en
verder helemaal niets
de zus vraagt: en wie verdient er hier dan het geld
de broer zegt: dat hoeven we niet, maar als jij er op staat om je eigen geld te verdienen, jij
de zus zegt: terwijl jij de hele dag aan mijn borstjes knabbelt
de broer zegt: een paar uur per dag mag jij weg om je eigen geld te verdienen en intussen
houd ik het huis schoon, bestel boodschappen, lees boeken, kijk films en surf een beetje langs
de pornosites
de zus zegt: waarom nou weer pornosites
de broer zegt: zodat ik voldoende zin blijf houden om aan je borstjes te knabbelen wanneer je
moe van je werk thuiskomt
ach, zegt de zus, natuurlijk, ik begrijp het, ik vind het een goed idee, zo moesten we het maar
gaan doen
de broer zegt: mooi, want dan kan ik tenminste blijven leven

ze kijken even snel naar elkaar, hij weet dat ze het niet meende toen ze zei dat ze het een goed
idee vond om de hele dag met hem in bed te liggen en aan haar borsten te laten knabbelen,
maar hij meent het wel, hij meent het serieus en zegt: we hoeven toch niets
we hebben nu toch geld
we hebben een eigen huis
we hebben een koelkast
we hebben heel veel oude medicijnen
we hebben meubels en
we hebben een bed
we kunnen de hele dag in bed liggen
je kunt je de hele dag laten bevredigen door mij
lijkt je dat niks
de zus zegt: jawel maar ik leid toch liever een gewoon leven
de broer herhaalt zichzelf: in die vieze flat
zij herhaalt zichzelf ook en zegt: het is een prima flat
hij herhaalt zichzelf weer: in die vieze wijk
zij herhaalt zichzelf ook: het is een prima wijk
hij zegt: in die vieze stad
en zij zegt: ik moet een gewoon leven gaan leiden, gewoon een gewoon en doodnormaal leven
hij vraagt: maar waarom dan toch
we kunnen toch niet de hele dag in bed blijven liggen, zegt zij, maar het lijkt opeens of ze daar
aan twijfelt
dat kunnen we wel, zegt hij, want we hebben geld
zij zegt: ja, dat hebben we
en we hebben genoeg, zegt hij
ja, maar het zou niet goed zijn voor mijn levensloop om de hele dag met jou in bed te liggen,
zegt zij, het zou me gaan vervelen, ook dat, heel snel
hij zegt: maar ik zou heel goed voor je zijn
zij zegt: ja, dat geloof ik
hij zegt zacht: lijkt het je niet aantrekkelijk, net als vroeger, hele dagen in het grote bed
nee, zegt ze hard, ik wil vooruit
hij zegt, met je verstand
wat, zegt ze
hij zegt, met je verstand wil jij vooruit
ze zegt, klopt met mijn verstand wil ik vooruit
en, zegt hij, je lichaam, wat wil je met je lichaam
ze zegt, ook

wat, zegt hij, ook vooruit
ja, zegt ze, mijn lichaam wil ook vooruit, ik wil iets worden in dit leven, iets bijzonders
hij schampert: in een vieze flat, in een vieze wijk, in een vieze stad
zij verweert zich: dat maakt niks uit, iets bijzonders kun je overal worden
hij gaat door en zegt: op zo'n plek word je nooit bijzonder, jij niet, niemand niet, jij wordt
sowieso niet bijzonder omdat je niet bijzonder bent
en hij zegt: wel voor mij omdat je mijn zusje bent maar voor een buitenstaander niet, niemand
die iets bijzonders in jou ziet want er zijn al zoveel bijzondere mensen, daar ben jij net niet
bijzonder genoeg voor, niet voor iemand die het niet ziet, omdat die al zoveel bijzonders om
zich heen ziet

zij klapt dicht en zwijgt lang en zegt dan: ik word intens verdrietig als je dat zegt, ik word
intens verdrietig wanneer ik geen hoop meer voel, pak m'n borstje nog eens even vast
haar broer doet het en zegt: hier voel je dit
zijn zus zegt: ja
hij zegt: dit is concreter dan hoop
ze zegt: dit is lekker
hij zegt: dit is lekker voor je lichaam
ze zegt: ja, maar niet goed
hij zegt: maar wel lekker
ze slaakt een hele diepe zucht en zegt: heel lekker maar niet goed
dit is goed, zegt hij
ze zegt: goed en en niet goed tegelijk
ze zucht
hij vraagt: zal ik doorgaan
tot haar eigen verbazing zegt ze: ja, ga door

en toen is hij doorgegaan, toen zijn ze samen doorgegaan, zij is niet meer weggegaan, zij is
bij hem gebleven, en hij bij haar tot opeens onverwacht, niet zo heel veel later, misschien een
paar weken later, de hem, de hem van haar voor de deur stond, de deur die zij opendeed,
toevallig opendeed omdat ze iets verwachtte, iets van de post verwachtte

waar blijf je, zei de hem
zij zei: ik blijf hier
de hem zei: hier bij hem, bij je broer
en zij zei: hij is m'n broer, ja

zijn jullie helemaal gek geworden, riep de hem
en zij zei: dat waren we altijd al, we waren altijd al gek op elkaar
het is niet gezond, het is niet gezond, je moet naar huis toe komen, zei de hem
en zij zei: thuis is het ook niet gezond, in die vieze flat in die vieze wijk in die vieze stad
de hem beaamde dat: ja de lucht is hier schoner, maar de situatie niet, de situatie hier met je
broer dat is niet gezond, jouw broer is niet gezond
en de situatie met jou, was dat gezond dan, zei zij, je neukte niet eens met mij, hij wel mijn
broer neukt wel met mij
en de hem zei: niet gezond, ik keer me van jou af
zij zei: keer maar, keer maar af en keer maar weerom
de hem zei: wat is er toch met jou gebeurd
zij zei: ik weet het niet, zeg jij het maar, wat is er met mij gebeurd
de hem zei: het lijkt wel of je bent gehersenspoeld
zij zei: ik denk dat dat zo is, ik ben gehersenspoeld, maar het voelt goed, lekker schone
hersenen, met nieuwe percepties
de hem zei: is dat echt zo
zij zei: dat is echt zo, ik heb een nieuwe kijk
de hem zei: op wat
zij zei: op het leven, op wat leven is, op wat leven zou moeten zijn
de hem zei: wat zou het dan moeten zijn
zij zei: niets, niets hoeft het te zijn, dat is de misvatting dat het iets zou moeten zijn, niets hoeft

*het te zijn, en daarom blijf ik hier, hier hoeft niets, hier hoeft ik niets, ik ben een levend wezen
als een plant, en dat voelt goed, ik eet, ik drink, ik zuig het leven in me en ik neuk, dat doe ik
ook, alles wat een mens nodig heeft, plus een beetje kunst en literatuur
de hem zei: kunst en literatuur
en zij zei: kunst, boeken, films
de hem zei: o, zo
en zij zei: ja, zo ja
ze zei: de werkelijkheid die hoeft ik niet zo nodig meer recht in mijn gezicht, ik neem hem
voortaan via een omweg
de hem zei: maar ik dacht dat wij gelukkig waren
klopt zei zij, dat dacht ik ook
de hem zei: maar het was niet zo
zij zei: nee
de hem zei: gek
zij zei: ja
de hem zei: dat heb ik nooit gemerkt
zij zei: ja ja maar dat merkt een ander niet
de hem zei: nee
zij zei: dat bevindt zich zo diep in een wezen, daar kan geen ander bij
de hem zei: maar ik zag jou wel
ja ja, zei zij
de hem zegt: ik zag wel jouw ogen
o ja, zei zij
de hem zei: o ja
o, zei zij, wat zeiden die dan
de hem zei: die zeiden iets anders, die zeiden een hele hoop
hoop, zei zij
een hele hoop, zei de hem
een hele hoop hoop, zei zij
een hele hoop, zei de hem
en dat zie je nu niet meer, zei zij, een hoop
nee, zei de hem, nu zie ik geen hoop meer
klopt, zei zij, want hoop heb ik ook niet, hoop hoeft ik niet meer te hebben, waarom hoop, alles
is er toch, ik heb niets meer te hopen, ik heb de hoop opgegeven
maar, zei de hem, realiseer je je wel dat hoop doet leven
wat een gelul, zei zij, hoop doet je vooruit getrokken worden als een ezel naar een stuk brood
tja, in dat geval, zei de hem, als je het zo ziet
zo zie ik het, zei zij
dus er is geen kans dat je met me mee naar huis komt, zei de hem
ik weet het niet, zei zij
wil je geen hoop hebben op iets beters dan dit, je oude ouderlijk huis, zei de hem
ik weet het niet, zei zij, ik wil iniedergeval niet meer als een ezel naar een stuk brood*

*dat zeiden ze tegen elkaar toen de hem van haar op een dag plotseling voor de deur stond,
lang heeft hij daar niet gestaan, want na een minuut of tien kwam de broer eens kijken wat er
aan de deur gebeurde*

*wat gebeurt hier, vroeg de broer
ik praat met hem, zei de zus*

*toen pas zag de broer de hem, de hem van haar op de stoep staan en zei: met hem, praat je
met hem, wat doet hij hier
de hem zei: dat kun je ook gewoon direct aan mij vragen dat hoeft je niet via haar te doen
de broer zei: ik doe het zoals ik het doe, daar heb jij niks mee te maken, hoe ik het doe, ik
vraag nog een keer: wat doet hij hier*

*de hem schudt zijn hoofd en zegt: ik wil haar terug
de broer zegt: dat gaat niet meer*

de hem zegt: is dat zeker
de broer zegt: niets is zeker maar dit is wel bijna zo zeker als wat
als wat, zegt de hem
als als als... zegt de broer, ach, ik weet het ook niet, vraag het anders maar aan haar
ik heb het net gevraagd, zei de hem
en wat zei ze, zegt de broer
ze zei, zegt de hem, dat ze niet meer als een ezel achter de hoop aan wil lopen, dat zei ze
als een stuk brood, zegt de zus, dat zei ik, ik wil niet als een ezel achter een stuk brood aan
maar dat brood dat is toch de hoop, daarmee bedoel je toch de hoop, zegt de hem
wat maak jij alles ingewikkeld, zegt de broer, we hadden hier een rustig en overzichtelijk
bestaan totdat jij kwam, mogen wij weer naar binnen naar ons eigen rustige en
overzichtelijke leven zonder ezels, hoop en stukken brood
ja, zegt de zus, dat wil ik ook, ik wil ook terug naar ons overzichtelijke leven zonder ezels en
brood in de slaapkamer van ons oude ouderlijk huis

mag ik het zien, vraagt de hem
wat, zegt de broer
wat, zegt de zus
mag ik jullie overzichtelijke leven zien, vraagt de hem nog een keer

daar moeten ze over nadenken, de broer en de zus, hun leven is voor hen dan wel
overzichtelijk maar ze stellen zich opeens voor wat een buitenstaander zal denken van de
stapels boeken en dvd's, en de lege kartonnen dozen waar ze in hebben gezeten en de
etensresten en de lege glazen en de flessen en fruitschillen en theezakjes in en om het bed

ok, je mag het zien maar niet oordelen, zegt de zus
ik oordeel niet, zegt de hem
dat zal wel niet, zegt de broer
als ik zeg dat ik niet oordeel, dan oordeel ik niet, mij kun je op mijn woord vertrouwen, vraag
het maar aan haar, zegt de hem
de broer vraagt het haar niet en zegt: oké, zonder oordeel mag je zien hoe wij het hier doen

ze lopen door de gang naar binnen en gaan meteen door naar boven, de trap op naar de
slaapkamer van hun ouders in het oude ouderlijk huis, de broer gooit de deur open en zegt:
kijk zo doen wij dat
de hem kijkt en zegt: je hoeft niet zo triomfantelijk te doen want ik vind er toch niets van
o nee, zegt de zus, jij vindt toch altijd ergens wat van
van dit vind ik niks, zegt de hem, helemaal niks, het zal je verbazen maar ik heb erger gezien,
wat doet die poster van freud daar
die hangt daar, zegt de broer
waarom hangt die daar, zegt de hem
omdat die daar hangt, zegt de broer
weet je, zegt de hem, ik voer deze conversatie even verder met haar, vind je dat goed, ik heb
de indruk dat er uit jou weinig zinnigs komt, waarom hangt die poster daar
omdat mijn vader die daar ooit heeft opgehangen, zegt de zus
je vader, zegt de hem
: mijn vader ja
is jouw vader wel lekker, vraagt de hem
hij is dood, zegt de zus
en: je zou niet oordelen
klopt, zegt de hem, maar toch ben ik blij dat jullie die poster daar niet zelf hebben
opgehangen
: en wat als we hem wel zelf zouden hebben opgehangen
: dan vielen jullie wel erg samen met je omgeving

wat is er mis met het samenvallen met je omgeving, vraagt de broer
ja, vraagt ook de zus, wat is daar mis mee

de hem twijfelt of hij hen iets zal vragen over hun vader en of die poster er hangt vanwege verwantschap met de psychoanalist of vanwege de naakte vrouw in zijn gelaat, maar de broer en zus gaan al door

: we vallen graag samen met onze omgeving, dat is prettig, het totale samenvallen met je omgeving, wij hoeven er geen gevecht mee te leveren omdat we er mee samenvallen

de hem besluit zijn vraag alsnog te stellen

: waarom heeft jullie vader die poster daar opgehangen, had hij affiniteit met de gedachte dat de mens een primair levend wezen is dat feitelijk alleen uit is op seksueel genot

hij heeft meteen spijt van zijn vraag en krijgt ook geenszins een bevredigend antwoord dat weten we niet, zegt de zus

en hoeven we ook niet te weten, zegt de broer

interesseert jullie dat niet, vraagt de hem

nee, zeggen de broer en de zus, jou wel

de hem geeft geen antwoord en zegt: dus hier speelt het zich af, jullie leven

ja, zegt de broer

en, ja, zegt ook de zus

: een leven in overzicht

: vind je niet

: zeker, overzichtelijk en beperkt

: in welke zin beperkt

: in de zin van dat het klein is, dat jullie een kleine wereld voor jezelf hebben geschapen

: ja en

: een kleine in zichzelfgekeerde wereld

: fijn he

: waar geen ruimte is voor ontwikkeling en nieuwsgierigheid

hoezo, zegt de broer, en, hoezo, zegt ook de zus, wij zijn nieuwsgierig naar elkaar en naar onszelf en dat ontwikkelt zich wel degelijk

vertel eens waarom is het goed om nieuwsgierig te zijn naar dingen die niks met jezelf te maken hebben want dat is feitelijk waar men buiten steeds op uit is, om steeds een onstilbare nieuwsgierigheid op te wekken tot je er als individu helemaal gek van wordt, steeds wordt er een beroep op je gedaan, niet op wat je bent maar op dat wat je moet worden

: wil je niks worden

: ik ben al wat

: wat ben je dan

: ik ben carina [of: ze antwoordt niet]

: je bent carina [of: antwoord je niet]

: carina ja [of: ze antwoordt niet]

: carina [of: goed dan antwoord je niet]

: ben je van plan om lang te blijven

ja, vraagt ook de broer, ben je van plan om lang te blijven

ik heb wel zin in thee, zegt de hem

je hebt wel zin in thee, zegt de zus

mag dat, vraagt de hem

de zus vraagt de broer of dat mag

de broer kijkt bedenkelijk en zegt dan: goed het mag, één kop thee, ik zal heet water voor je halen, zakjes liggen her en der die zijn nog niet veel gebruikt, en hij verlaat de ruimte

de hem gaat naast de zus staan

hij weet niks te zeggen

ze weten beiden niks te zeggen

zij gaat op het bed zitten

de hem komt naast haar zitten

de broer komt terug met water

: hier is water, zakjes vind je op de grond, we hebben alle smaken maar vooral veel earl grey want die vindt zij het lekkerst

de broer gaat naast de hem en de zus op het bed zitten, de hem buigt naar voren naar een zakje op de grond, hij ruikt eraan, om te ruiken of het earl grey is, hij doet het zakje in zijn water en nipt aan zijn kom, hij kijkt naar de plek tussen zijn knieën, hij blaast zijn thee koud

: dus dit is jullie bed

: ja

: het bed waar jullie liggen

: het bed waar we alles doen, we doen alles in bed

: slapen jullie veel

: ja

: regelmatig

: ja

: droom je nog

: wie

: jij

: ik

: nee zij

: ik

: ja

: ja

: waar droom je over

: over vroeger

: over mij

: nee

: ik droom wel over jou

de zus staat op en zegt, ik ga me uitkleden want ik ben alweer veel te lang op ja, zegt de broer, ik ben ook alweer veel te lang op

de zus zegt, en dan kun je me zien, je kwam toch om me te zien

de hem zegt, maar ik hoef je niet per se naakt te zien

: nee

: nee

: als je van me droomt, droom je toch niet alleen maar zoete dingen

ze kleedt zich uit en zegt: hop schuif eens wat op

en gaat in bed liggen

de broer zegt: wil je nog meer thee, anders ga ik ook in bed liggen

de hem bedankt, hij wil geen thee meer

terwijl de broer zich uitkleedt zegt hij: je mag ook vodka nemen, daar ligt een fles en daar en daar en daar en daar nog één, vodka is lekker na thee

en de zus zegt: je hoeft heus niet te denken dat het een schande is wanneer je overdag een

klein slokje van iets sterks neemt, het maakt de dingen net wat dragelijker, en dat mag

iedereen op zijn eigen manier invullen vind je niet, zullen we een filmpje doen, lief van je dat

je me bent komen zoeken

: ik kom je niet zoeken, ik kom je halen

: zullen we een filmpje doen

ze zetten een film op, het is onduidelijk wat voor een film het is, waarschijnlijk een seksfilm

omdat hij daar zo van houdt, de hem zit op het puntje van het bed en kijkt naar de film, de

broer en de zus zitten achter zijn rug en kussen elkaar

de hem staat op

de broer zegt: boeit de film je niet

*en de zus zegt: draai je eens om, je bent toch niet voor niets gekomen
de hem vraagt: wat is jullie spel, een rollenspel waarin jij de zus speelt en jij de broer
de broer antwoordt: ik speel de broer en zij speelt de zus
de hem vraagt: spelen jullie broer en zus als vaders en moeders
nee, zegt de broer, broer en zus als broer en zus*

*er ontstaat een woordenstrijd tussen de broer en de hem waarin de hem zegt dat het een vorm
van nabootsing is wat ze doen, ze bootsen hun ouders na volgens de hem, maar volgens de
broer is dat lariekoek omdat hun ouders niet van elkaar hielden, niet zoals hij en de zus van
elkaar houden, de zus mengt zich er in door te zeggen dat hij, de hem, zich niet met hen moet
bemoeien omdat hij nooit zal kunnen begrijpen wat voor een soort liefde het is, de liefde van
een broer voor een zus en een zus voor een broer
en de broer zegt: leg je er maar bij neer dat het leven en de liefde andere uitingsvormen kent
en meteen daarna zegt hij: wanneer ga je weer weg, we willen alleen zijn
wil zij ook weer alleen zijn, vraagt de hem
ja, zegt de broer, zij wil ook weer alleen zijn
ik denk dat zij het fijn vindt dat ik er ben, zegt de hem
dat denk jij maar het is niet zo, zegt de broer
waarom geeft ze zelf geen antwoord, vraagt de hem
omdat ik geen antwoorden meer heb, zegt de zus, en ook geen vragen
de hem zegt: goed dan ga ik weer, dan ga ik nu en als je je bedenkt dan weet je waar ik zit
ze steekt haar tong uit en zegt: in een vieze flat, in een vieze wijk, in een vieze stad
de hem negeert haar tong en zegt: daar zit ik nog wel even dus neem gerust je tijd
dan loopt hij naar de deur, draait zich om en zegt: of kom je nu meteen mee
ze zegt: nee
: of kom je nu meteen mee
ze zegt: nee
hij zegt: kom toch mee
ze zegt: nee
: kom alsjeblieft
: nee
: kom
: nee
ik ga niet meer naar buiten
laat me met rust
ik doe niet meer mee
ik ga niet meer naar buiten
ik vind het buiten koud
hoor je me
de broer zegt: hoor je haar niet, wij zijn niet sterk in onze familie, wij moeten ons
beschermen, vandaar die dikke muren
: zo'n mooi iemand als zij
: maak je over haar geen zorgen, ze is in goede handen
ja ha, lacht de hem
het is waar, zegt zij, en ik hoef er geen mooie kleren bij aan
: van mij hoef je ook geen mooie kleren aan
: ik heb overal het haar op mijn lichaam laten groeien, vind je dat leuk
: prima
de broer zegt: ga je nog, we willen weer alleen zijn
en de zus zegt: en nu niet gaan huilen want ik voel toch niks, niks, niks, ik voel niks
vroeger vond je alles mooi, zegt de hem
ja, zegt de zus, vroeger ja
: ik mis je
: dag
: ik mis je echt
: dag
: godverdomme
: dag*

: weet je nog

: dag

de hem huilt

: wat onze fijnste dagen waren, dat waren de dagen waarop alles mocht en niets hoefde, zondag was jouw lievelingsdag, het was ook mijn lievelingsdag maar anders dan dat het de jouwe was, de zondagen waren de zachte dagen, de andere dagen de harde dagen kom terug

laat haar met rust, zegt de broer, je hebt haar gehoord, ze doet niet meer mee met jullie wie bedoel je met jullie, vraagt de hem

jullie idioten, zegt de broer

wie bedoel je met idioten, vraagt de hem

ach weet ik veel, zegt de broer

: jij weet niet veel he, je kraamt maar wat uit, en aan haar heb ik wat dat betreft ook niets, zal ik het maar opgeven zoals ze het zelf ook heeft gedaan

ja, geef het maar op, zegt de broer, geef haar op, maar neem terug dat zij zichzelf opgeeft, ze heeft gekozen, dat heeft ze gedaan, niet opgegeven, beter ten halve gekeerd dan ten hele ge... gedwaald

: voor jou en je ouderlijk huis kiezen is opgeven, terugveren in het oude bed is de natuurlijke loop van het leven tegengaan, voor forel spelen, het klooster ingaan

: denk je zo over me

: ja

: dan zit je fout, ik ga het klooster niet in, dit is veel moediger, ik neem de ondergrondse in plaats van de bovengrondse trein, en kijk, het lukt me desondanks om nogal zeer content te blijven, met mijn broer en mijzelf in dit oude ouderlijk huis terwijl er geen enkele belofte tot beter inzit, durf jij maar eens rustig en tevreden te zijn terwijl je nergens belofte in vindt, en je er ook niks voor doet om het te vinden, dat is geen opgeven, dat is illusieeloos durven zijn, daar is veel moed voor nodig, het is moedig om niks te durven doen, niks te durven zijn, niks te durven worden

poeh poeh, zegt de hem

en poeh, zegt ook de broer

en nu wegwezen, zegt de zus

eruit!

en de hem gaat

en kwam nooit meer terug

: jij denkt goed over de dingen na, zegt de broer, terwijl hij haar borstje pakt

ja, zegt de zus

jij kan het goed verwoorden, zegt hij terwijl hij haar kust

ja, zegt de zus

dat wil ik eigenlijk niet, zegt de broer

o, zegt de zus

nee, zegt de broer

dan zwijgen ze en weten even niks te zeggen

hij voelt zich ongemakkelijk, hij wist niet dat de keuze om bij hem in het oude ouderlijk te blijven te blijven voor haar zo overwogen was, hij vindt het gevaarlijk zo'n weloverwogen keuze voor hem, want had hij zelf wel zo overwogen, hij overwoog eigenlijk niet, hij deed gewoon wat hem op het moment het beste uitkwam, dat was vaak per ongeluk, maar dat scheelde hem niets

: en nu ophouden met denken

: waarom

: da's nergens goed voor

: het is gek dat mensen willen leven in een leven waarin ze dat wat ze willen niet kunnen krijgen

: wat zeg je

: niks, zullen we neuken

: goed
: zullen we het zacht doen
: goed
: en lang
: da's goed

de broer en de zus neuken

: ik vond het niet fijn, hij keek de hele tijd naar ons, ik vond het niet fijn

de broer en de zus zitten

de broer wrijft zich over zijn borst, en rekt zich uit, zij gaat op haar zij liggen en kijkt naar haar broer, zo blijven ze heel lang zitten en liggen, na een tijdje kijkt hij ook naar haar, hij wrijft over haar haar, over haar wangen en over haar nek, zij kijkt nog steeds naar hem

*: wat vond je van hem
: niks
: vond je hem niks
: ik vond hem niks, ik vond hem altijd al niks*

de zus gaat op haar rug liggen

: je bent zelf niks, je bent zelf helemaal niks, maar het geeft niks, ik hou van niks, ik ben zelf ook niks, ik word ook niks, het wordt helemaal niks met mij, ach was m'n moeder er nog maar

*: ach je moeder
: of m'n vader
: och je vader
: ik mis ze
: ik mis ze niet, ik haat ze
: ik haat ze niet, ik hou van ze
: ik hou niet van ze, ik hou van jou, meer dan van wat dan ook ter wereld
: ik ook van jou maar dat met hem zit me toch wel dwars
: hij had hier niet mogen komen
: maar hij kwam
: het had niet gemogen
: maar het is gebeurd
: wie heeft hem binnengelaten
: wij
: gelukkig ging hij weer
: ja
: ben je niet blij
: nee
: kom
: wat
: dan neuken we nog een keer
: weer zo langzaam
: nee, nu snel, zo snel dat je aan niks anders denken kunt
: wacht
: wat is er
: heel even wachten*

ze wachten heel even en doen daarna een poging maar het mislukt, zij schreeuwt en rolt van hem weg, ze schreeuwt nog een keer

*: ik heb geen rust meer
hiervoor had ik rust
maar nu hij hier binnen is geweest
bekijk ik alles door zijn ogen
mijn ogen zijn de zijne geworden*

*ik kan niet meer met mijn eigen kijken
en zien
zoals ik het zag
zo zie ik het niet meer
sinds hij hier binnen is geweest*

*de broer schreeuwt ook
: dan ga je maar
ga maar naar buiten
en als je dan terugkomt is het hier opgeruimd
: als ik eruit ga kom ik misschien niet meer terug
de buitenwereld is sterk en trekt hard*

*...
: ik trek harder
: jij trekt hard
: ik ben je broer, jij bent mijn zus
: ik ben je zus, jij bent mij broer
ze schreeuwt
: zo is het en zo zal het blijven, of je nu naar buiten gaat of niet
ze schreeuwt
: ga je naar buiten of ga je niet
hij schreeuwt: ga niet!
: ik ga nog niet meteen, morgen misschien overmorgen
wat ga je dan doen, vraagt hij
: ik weet het niet
wat moet je dan, vraagt hij
: ik weet het niet
wat wil je dan, vraagt hij
: ik weet het niet
: je gaat dingen zoeken die hier allang voor handen zijn, vergis je niet, zoeken is niet leuk, het
doet veel pijn, en eer je wat gevonden hebt, eer je echt iets van belang gevonden hebt, zoek
toch niet, geef het op wat heeft een meisje zoals jij te zoeken in een oorlog
: als je zo praat word ik bang
: niet bang zijn, hier is alles goed, kom bij me kleintje
: ik ben groter dan jij
: maar toch kleiner, kleiner van stuk, met je kleine borstjes, je kleine kontje en je kleine kutje
: hou op
: alles lief en klein, precies zoals het zijn moet
: hou op
: het is goed dat ik zoveel van je hou, meer van jou dan van wat dan ook ter wereld, ik zal je
nooit verlaten, jij zal mij nooit verlaten, je kunt me niet verlaten, ik ben je broer, jij bent mijn
zus*

*zij schreeuwt
en kan niet meer stoppen met schreeuwen*

*hebben ze haar niet horen schreeuwen de burens
nee
heeft niemand haar gezien toen ze de tuin inliep
nee
heeft niemand hem gezien toen hij haar achterna liep
nee
heeft niemand hem gehoord toen hij haar naam riep
nee
weet iemand hoe hij heette
nee
weet iemand hoe zij heette
nee*

*weet iemand hoe ze verder heette
ze heette zoals hun ouders
weet iemand hoe de ouders heetten
nee
weet iemand iets van de ouders
nee
hoe ze zijn verdwenen
nee
en of ze ooit teruggevonden zijn
nee
arme kinderen
ja
arme kinderen
ja
weet iemand waar hij nu is
nee
is hij niet meer in het huis gezien
nee
en daarbuiten
nee
en zij
zij is gevonden
waar
niet ver van het huis
waar
achter het huis
waar
in de tuin
wanneer
in de nacht van toen op toen
in de tuin
ja, in het achterste en verste gedeelte van de tuin
is ze daar gevonden
ja
onder een boom
nee
in een boom
nee
aan een boom
ja
de allerhoogste
ja
was er letsel
nou en of
waar
rond de hals
heeft ze zichzelf
misschien
of was het iemand anders
misschien
of was er misschien nog iemand anders
misschien
die haar daar heeft opgehangen
misschien
dus zijn er twee verdachten
ja
twee spoorloze verdachten
de ene hebben ze gevonden*

heeft hij een alibi
nee
heeft hij een motief
ja
was hij haar minnaar
nee
was hij haar man
ja
heeft ze hem verlaten
ja
heeft ze hem verlaten om weer thuis te gaan wonen
ja
met haar broer
ja
waar is haar broer
weg
dus hij is weg
ja
niet meer in het huis
nee
en niemand heeft hem meer gezien
nee
heeft hij haar in die boom gezien
dat is onbekend
dus dat is onbekend
ja
hij heeft haar vast gezien
 ...
: stel je voor dat het zo zou gaan, dat ik de tuin in zou lopen en mezelf daar in de kastanje zou hangen
: dan is het goed dat het nu winter is want kan ik je tenminste zien

: ik ben niet meer rustig, ik ben niet meer rustig
: jij moet niet zoveel denken, dat is nergens goed voor
: maar ik denk en ik denk, ik denk opeens
: ophouden met denken nu, denken is nergens goed voor

dat zei hij tegen haar, maar het was al te laat, plotseling was niets meer hetzelfde, alles was veranderd al was er niets veranderd, hij was veranderd, zij was veranderd, ze waren veranderd in hoe ze zichzelf en elkaar zagen

en dat dacht ze ook, zij dacht, ik ben opeens anders, ik ben wat ik niet zie maar hij, de hem, wel, hij zag iets, wat ik niet zie, wat ik niet kan zien, maar hij zag het, hij heeft mij gezien, hij heeft mij doorzien, maar wat heeft hij precies gezien toen hij mij doorzag

dat soort vragen stelt ze zichzelf en haar broer geeft ongevraagd antwoord

: hij zag precies hetzelfde als ik
: zie jij hetzelfde als hij
: natuurlijk
: en waarom zie ik het zelf niet
: omdat je te dichtbij staat

dan gaan ze beiden staan, opeens tegenover elkaar, en daarna gaan ze zitten en daarna weer liggen, hij valt in slaap en zij valt ook in slaap, terwijl ze heel even slaapt heeft ze een beeld van een meisje, jonger nog dan zij, ze staat hoog in een raam en springt over de straat naar een raam aan de overkant, terwijl het daar staat twijfelt het, kijkt achterom en springt weer terug maar het is haar vaart kwijt en haalt het niet, de sprong terug haalt het net niet, vlak

voor het meisje op straat te pletter valt kijkt ze weg, zij wordt wakker en vertelt de droom aan haar broer

: ik had een droom

: o

: een meisje jonger nog dan ik stond hoog in een raam

: o

: ze sprong over de straat naar een raam aan de overkant

: o

: toen ze daar stond twijfelde ze

: o

: ze keek achterom en sprong terug

: o

: maar ze haalde het niet, de sprong terug haalde ze net niet

: o

: vlak voor ze te pletter viel keek ik weg

: waarom vertel je mij de droom

: ik vind het een mooie droom

: ik vind het geen mooie droom

: ik wel

: ik niet

: heb jij ook gedroomd

: ik droom niet, ik droom nooit, laat me nu weer met rust, ik wil slapen

toen heeft ze hem laten slapen en is zelf opgestaan

tot hier